

Grunnundersøkelse.

Fylling over Nordvikkleira.

Nordlandsbanen pel 17169-17212.

Tegning Gk. 698.

N. S. B.

GEOTEKNIK KONTOR

Jernbaneverket

Dokumentnummer:

Rev.:

UB.100247-000 000

Grunnforholdene er undersøkt ved at det er boret til fjell i midtlinjen for hver 40 m; dessuten har man boret i 4 tverrprofiler. Man har dermed fått god oversikt over grunnforholdene, og resultatene er vist på tegning Gk. 698.

Det fremgår av lengdeprofilet at fjellet hovedsakelig er dekket av løs leire, som igjen er overdekket av et tykkere eller tynnere sandlag. Så langt fram i linjen som til ca. pel 17182 er sandlaget ganske tynt, neppe over 0,5 m, og den underliggende leiren må ifølge prøveseriene pel 17181 og 17173 avgjort betegnes som løs med kohesjonsverdier helt ned i $1,3 \text{ til } 1,4 \text{ t/m}^2$. Videre framover i linjen tiltar sandlagets tykkelse og har på den ca. 170 m lange strekningen mellom pel 17189-17206 en noenlunde konstant tykkelse av 3,2-3,5 m. Umiddelbart under dette sandlaget er leiren ifølge prøveserien pel 17193-10 m.h. middels fast, men går mot dypet over i løs leire. Enda lenger fram i linjen avtar sandlagets tykkelse og er i pel 17212 ca. 1 m tykt.

Sandlaget består av ganske ren og ensortert grov mosand og kan ansees som en solid friksjonsjordart. Av tverrprofilene sees at sandlaget har tendens til å tilta i retningen utover sjøen.

Formasjonsplanet ligger på kote + 3,50 og fyllingens hoyde blir ca. 4 m over hele vika.

For de jordstatistiske beregninger har man forutsatt stein i fyllingen med friksjonsvinkel 35° , romvekt 1,7, for sandlaget friksjonsvinkel 35° og romvekt 1,0 under vann. For leiren er brukt kohesjonsverdier som er oppført i tabellene på tegningen. Togbelastning + rystelser regnes 10 t/m.

For profilet pel 17181, hvor sandlagets tykkelse er ubetydelig, kreves da beregningsmessig kontrafylling på begge sider av fyllingen. Ved vanlig brukte sikkerhetsfaktor kreves kontrafylling til kote + 1,20, og kontrafyllingens bredde bør være så stor at ytterkanten ligger 12 m ut fra midtlinjen både på hoyre og venstre side av linjen.

Vitrykkelse

I profil pel 17193 viser de jordstatistiske beregningene at fyllingen er stabil med tilstrekkelig stor sikkerhetskoeffisient. Det ca. 3 m tykke sandlaget har så stor skjærfasthet og den nærmest under sandlaget liggende leire er såpass fast at kontrafylling ikke er nødvendig. Det er blitt opplyst at sjøen står særlig hardt på i Nordvikleira. Hvorvidt det her, etter at fyllingen er lagt ut, kan bli erosjon i sandlaget i fyllingsfoten kan man ikke ha noen sikker mening om på forhånd, men man skal være oppmerksom på forholdet og eventuelt stanse erosjonstendenser ved utlegging av stein utenfor fyllingsfoten.

Lengst fremme i linjen, ved horpunktene i pel 17209 og 17212 tynner sandlaget ut, og da den underliggende leiren ifølge dreieboringen må være løs, anses det her påkrevet å legge ut kontrafylling på en kort strekning.

Etter de foretatte undersøkelser vil man foreslå kontrafylling fra Nordvikleiras østsiden og så langt fram i linjen som til pel 17185 på begge sider av fyllingen. Kontrafyllingens høyde skal nå opp til kote + 1,20, og bredden skal være begrenset av 12 m venstre og høyre for midtlinjen.

Fra pel 17185 og framover kan kontrafyllingens bredde avta slik at den løper ut i null ved pel 17189. På den 170 m lange strekningen fra pel 17189 til pel 17206 anses kontrafylling unødvendig bortsett fra en steinbeskyttelse på utsiden i tilfelle det her blir erosjonstendenser. Fra pel 17206 skal kontrafylling igjen legges ut opp til kote + 1,20 på begge sider av linjen og med tiltakende bredde fram til pel 17210, hvor bredden er begrenset til 12 m venstre og høyre. Denne kontrafyllingen føres fram til Nordvikleiras vestside.

Hovedfyllingen skal ikke føres opp til større høyde enn kote + 2,50 før kontrafyllingen er lagt ut.

Oslo, 20 mai 1948.

J.-H.

